

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.789/2024/9.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. február 12. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés elfogadása büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2024. október 2. napján kihirdetett 12.B.37/2024/12. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

A vádlottak által elkövetett korrupciós bűncselekmények helyes jogszabályi megjelölése Terhelt1 I. rendű vádlott esetében Btk. 291.§ (1) bekezdés 2. *fordulat*, Terhelt2 II. rendű vádlott esetében Btk. 290.§. (6) bekezdés 1. *fordulat*.

A Terhelt1 I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétel számát 200 (kettőszáz) napi tételre, ezáltal a pénzbüntetés összegét 1.000.000 (egymillió) forintra súlyosítja, az egynapi tétel összegének változatlanul hagyása mellett.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy az I. rendű vádlottól lefoglalt 200.000 (kettőszázezer) Forint készpénz bűnjel lefoglalását megszünteti és az I. rendű vádlottnak történő kiadása mellett a vagyonefelkobzás biztosítására visszatartja.

A lefoglalás megszüntetése után kiadni rendelt műtéti előjegyzések bűnjelek kapcsán figyelmezteti a jogosultat, hogy amennyiben e jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Terhelt1 I. rendű vádlott telefonos elérhetősége: telefonszám2, Terhelt2 II. rendű vádlott telefonos elérhetősége: telefonszám3, elektronikus levelezési címe: e-mail cím1.

A másodfokú ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A Miskolci Törvényszék rendelkező rész szerinti, előkészítő ülésen hozott ügyszövegező határozatában Terhelt I. rendű vádlottat vesztegetés elfogadása büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 291. § (1) bekezdés] miatt 100 napi tétel – egynapi tétel összege 5.000 forint – 500.000 forint pénzbüntetésre, Terhelt II. rendű vádlottat társtettesként elkövetett vesztegetés vétsége [Btk. 290. § (6) bekezdés] miatt 200 napi tétel – egynapi tétel összege 4.000 forint – 800.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén az átváltoztatásról, továbbá Terhelt I. rendű vádlottal szemben 200.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el, míg az I. rendű vádlottól lefoglalt készpénz bűnjel lefoglalását megszüntette és a pénzbüntetés és vagyonekobzás biztosítására visszatartotta, a további bűnjelek lefoglalását megszüntette és a tulajdonos részére kiadni rendelte.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a nyilatkozattételre fenntartott három munkanapon belül az ügyész jelentett be fellebbezést az I. és II. rendű vádlottak terhére, a büntetések súlyosítása – a pénzbüntetések napi tétel száma és az egynapi tétel összege felemelése – érdekében, elítélte III.r. III. rendű vádlott vonatkozásában az ítéletet tudomásul vette. Álláspontja szerint az I. és II. rendű vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetések mértéke a büntetési célok elérésére - a bűncselekmények tárgyi súlyára és társadalomra veszélyességére figyelemmel - nem alkalmas és az ítélet belső arányossága is sérült. Bár az I. és II. rendű vádlottak büntetlen előéletűek, életvitelük rendezett, az elbírált korrupciós bűncselekmények valódi tárgyi súlyához igazodó napi tétel számú és a vádlottak jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz ténylegesen igazodó egynapi tétel összegű pénzbüntetés szolgálja csak hatékonyan a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célokat.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően az I., II. és III. rendű vádlottak és védőik az elsőfokú bíróság ítéletét nyomban tudomásul vették. Az ítélet elítélte III.r. III. rendű vádlott vonatkozásában elsőfokon jogerőre emelkedett.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.389/2024/2. számú átiratában a súlyosításra irányuló ügyész fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta. Kifejtette, hogy tekintettel a fellebbezés irányára, az elsőfokú ítélet korlátozott felülbírálatának van helye, figyelemmel arra, hogy a bíróság a vádlottak bűnösséget beismertő nyilatkozatát végzéssel elfogadta. A törvényszék a büntetőeljárás törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le az eljárást, törvényesen állapította meg az I. és II. rendű vádlottak büntetőjogi felelősségét és a bűncselekmények minősítése is helytálló, azonban mindkét vádlott esetében azok jogszabályi megjelölésének pontosítása szükséges a fordulatok feltüntetésével a Kúria 61.BK. vélemény 3/a) pontja szerint. Kiegészítendő továbbá az elsőfokú ítélet a Btk. 2. § (1) bekezdésére történő hivatkozással a pénzbüntetés vonatkozásában.

[5] Amellett, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket teljeskörűen feltárta, Terhelt I. rendű vádlottal szemben a 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, kétszeri pénzátvétellel megvalósított korrupciós cselekmény miatt kiszabott 100 napi tétel pénzbüntetés nem igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához és nem szolgálja sem a speciális, sem a generális prevenciót, lényegében súlytalan, nem áll arányban továbbá a Terhelt II. rendű vádlottal szemben – az 1 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő vétség miatt – kiszabott, 200 napi tételben megállapított pénzbüntetéssel sem. Emellett a pénzbüntetés egynapi tétel összege nem igazodik a vádlottak

személyi, jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz sem, ezért mind a napi tételek száma, mind az egy napi tétel összege súlyosítása indokolt. A járulékos kérdések körében, a Be. 323. § (1) bekezdése alapján a lefoglalt dolog kiadására vonatkozó rendelkezés pótlása indokolt az I. rendű vádlottól lefoglalt készpénz tekintetében, míg a műtéti előjegyzések bűnjelek esetében a Be. 321. § (5a) bekezdés szerinti kiegészítés szükséges.

[6] Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, az I. és II. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetések mértékét – a napi tételek számát és az egy napi tételek összegét emelje fel –, pontosítsa a bűnjelekre vonatkozó rendelkezéseket, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján az ítéletet hagyja helyben.

[7] Az I. rendű vádlott védője másodfokú bírósághoz előterjesztett, a fellebbezési főügyészség átiratára tett észrevételében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Arra hivatkozott, hogy az I. rendű vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya nem kirívó, az elkövetési érték minimális, az ügy kapcsán az I. rendű vádlott nemcsak munkáját, hanem ösztöndíját is elveszítette, ezért 3.600.000 forint visszafizetésére kötelezték. Időközben szakvizsgáját kiválóan megfelelt eredménnyel tette le. Vagyoni helyzete megtévesztő, tekintve, hogy ingatlanát jelentős szülői segítséggel vásárolta, jelenlegi bevétele pedig egyelőre bizonytalan. Továbbra is hangsúlyozta, a gyermek műtéti besorolása szakmailag indokolt volt, amelyet az I. rendű vádlott feletteseivel is egyeztetett, ami szintén nem elhanyagolható körülmény. Az I. rendű vádlottat a büntetőeljárás jelentősen megtörte, amellyel, hogy anyagi és erkölcsi veszteségei is jelentősek, így az elsőfokú bíróság által alkalmazott joghátrány vele szemben elegendő.

[8] A másodfokú bíróság a törvényszék ítéletének felülvizsgálatát a Be. 598. § (2) bekezdés 2. fordulata alapján tanácsulésen bírálta el, tekintve, hogy annak törvényi feltételei fennálltak, továbbá a jogosultak nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését nem indítványozták [Be. 598. § (5) bekezdés].

[9] Az ügyészség fellebbezése részben megalapozott.

[10] Mivel a fellebbezés bejelentésére kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában meghatározott okból, azaz a büntetések súlyosítása céljából került sor, a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította. A fellebbezés körét egyébként a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontjában írt szabály korlátozta, miszerint, ha a bíróság a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, nincs helye fellebbezésnek az ítélet ellen a bűnösség megállapítása, illetve a váddal egyező tényállás és minősítés miatt.

[11] Az ítéletet ekként az ítéltábla a Be. 590. § (3) bekezdés alkalmazásával, az (5) és (5a) bekezdésekben írtak szem előtt tartásával, korlátozott körben bírálta felül.

[12] Mindenekelőtt megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, nem vétett sem abszolút, sem olyan relatív perjogi hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna. Perjogi hibára egyébként az eljárás résztvevői sem hivatkoztak.

[13] Indokolási kötelezettségének a törvényszék a szükséges körben eleget tett, amelynek pontosított jogszabályi alapja a Be. 562. § (4) bekezdése, illetve az 561. § (3) bekezdés a)-c) és e) pontjai, tekintettel a terheltek bűnösséget beismerő nyilatkozatának bíróság általi elfogadására (elsőfokú ítélet [20] bekezdés).

[14] A korlátozott felülbírálat körét nem sértve ugyanakkor, az elsőfokú ítélet történeti tényállást nem érintő részében – az iratok tartalma (12. számú bírósági jegyzőkönyv, gyanúsított kihallgatásról készült jegyzőkönyv) alapján – az I. és II. rendű vádlottat személyi körülményei tekintetében kiegészítést igényelt az alábbiak szerint:

- Terhelt1 I. rendű vádlott két kiskorú gyermeke eltartásáról saját háztartásában gondoskodik, jelenleg a cég1. tulajdonosaként, a magánegészségügyben dolgozik fül-orr-gégész szakorvosként, további büntetőeljárás nincs ellene folyamatban (elsőfokú ítélet [8] bekezdés),
- Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben további büntetőeljárás nincs folyamatban (elsőfokú ítélet [9] bekezdés).

[15] Az ítéltábla számára irányadó tényállás alapján a bűnösség megállapítása, valamint a bűncselekmények minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak, mindkét vádlott esetében, a Kúria - a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló - 61.BK vélemény 3/a) pontja szerint azonban szükséges az elkövetési magatartásra történő utalás jogszabályi megjelölésének pontosítása, miszerint Terhelt1 I. rendű vádlott a vesztegetés elfogadása büntetetté a jogtalan előny elfogadásával [Btk. 291. § (1) bekezdés 2. fordulata], míg Terhelt2 II. rendű vádlott a vesztegetés vétségét a jogtalan előny adásával [Btk. 290. § (6) bekezdés 1.fordulata] követte el.

[16] Amint arra ítéletének [33] bekezdésében a jogszabályhely helyes megjelölésével utalt, a Btk. 291. § (1) bekezdése értelmében, aki gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében végzett tevékenységével kapcsolatban jogtalan előnyt kér, avagy a jogtalan előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja, illetve a rá tekintettel harmadik személy által kért vagy harmadik személynek adott vagy ígért jogtalan előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért, büntetett miatt 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő (vesztegetés elfogadása), míg a Btk. 290. § (6) bekezdése szerint, aki egészségügyi szolgáltatás nyújtásával összefüggésben egészségügyi dolgozónak, egészségügyben dolgozónak vagy ezekre tekintettel másnak az egészségügyről szóló törvényben meghatározottak szerint jogtalan előnyt ad vagy ígér, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt 1 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő (vesztegetés).

[17] A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a Kúria 56/2007. BK véleménye alapján teljeskörűen feltárta. A büntetés Btk. 79. §-ában megfogalmazott céljának (egyéni és általános megelőzés) szem előtt tartásával, a Btk. 80. § (1) bekezdése szerinti büntetéskiszabási elvek figyelembevételével helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Btk. 33. § (1) bekezdés d) pontja alapján, figyelemmel a 33. § (4) bekezdésére is, mindkét vádlottal szemben szabadságvesztés helyett pénzbüntetés kiszabása kellő, ugyanakkor elegendő is. Amint arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt, pénzbüntetés esetén a napi tételek számát a bűncselekmény tárgyi súlyához, míg az egy napi tétel összegét az elkövető vagyoni, jövedelmi, személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten kell megállapítani (Btk. 50. § (1) bekezdés). Részben egyetértve az ügyészi átiratban foglaltakkal, Terhelt1 I. rendű vádlott esetében a 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő korrupciós cselekmény miatt megállapított 100 napi tétel pénzbüntetés azonban sem a bűncselekmény tárgyi súlyához nem igazodik, de nem szolgálja kellően a generális prevenciót sem, továbbá nem áll arányban a Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben az 1 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő cselekménye miatt alkalmazott pénzbüntetés napi tétel számával sem, ezért az ítéltábla az I. rendű vádlott esetében a napi tételszám súlyosítását látta indokoltnak, figyelemmel a fentiek mellett a bírói gyakorlatra is. Ugyanezen szempontok alapján ugyanakkor nem látott alapot Terhelt2 II. rendű vádlott esetében a napi tétel szám emelésére.

[18] Nem tévedett továbbá az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottak vonatkozásában a részletesen feltárt személyi, jövedelmi, vagyoni viszonyait és életvitelüket figyelembe véve az egy napi tétel összegét az I. rendű vádlott esetében 5.000, a II. rendű vádlott esetében 4.000 forintban állapította meg, annak felemelésére a másodfokú bíróság nem látott indokot. E körben szükséges rögzíteni azt is, hogy az elkövetés idején a pénzbüntetés egy napi tétel összege 1.000-500.000 forintig, míg 2023. szeptember 1. napjától (2023. évi LIII. törvény),

azaz az elbírálás idején az egy napi tétel összege 1.300-650.000 forintig terjedő összegben volt meghatározható. A Btk. 2. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bűncselekményt az elkövetése idején hatályban lévő büntető törvény szerint kell elbírálni, ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint a cselekmény elbírálásakor hatályban lévő új büntető törvény csak akkor alkalmazható, ha az a terheltekre kedvezőbb. Mindezek miatt az elkövetéskor hatályos büntető törvény volt alkalmazandó.

[19] A fentiekre tekintettel tehát a másodfokú bíróság Terhelt1 I. rendű vádlott esetében súlyosította a napi tételek számát, ezáltal a pénzbüntetés összegét, így e körben az ügyészi perorvoslat részben eredményre vezetett.

[20] A járulékos kérdések körében helytálló volt az I. rendű vádlottal szemben vagyonekobbzás alkalmazása is, annak jogszabályi alapja azonban, figyelemmel a 78/2009. BK vélemény I. pontjára, a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja, tekintve, hogy a passzív vesztegető az aktív vesztegetőtől a vagyoni előnyt megszerezte.

[21] Az I. rendű vádlottól lefoglalt számlapénz vonatkozásában a törvényszék helyesen döntött a legfoglalás megszüntetéséről is a Be. 323. § (1) bekezdése alapján, elmulasztott azonban rendelkezni az I. rendű vádlott részére történő kiadásáról, amelyet az ítéltábla pótol. Tekintve, hogy az I. rendű vádlottól a II. rendű vádlott által készpénzben átadott bankjegyek nem kerültek lefoglalásra, az I. rendű vádlott pénzügyi Nyrt.-nél vezetett számláján zárolt, majd lefoglalt pénzüsszeg nem bizonyítási eszköz és ekobbzás alá sem eshet jelen esetben, hiszen a lefoglalás célja nyilvánvalóan a vagyonekobbzás alá eső vagyon biztosítása volt [Be. 308.§ (1) és (3) bekezdés]. Ezekből az ítéltábla a lefoglalt 200.000 forintot az I. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobbzás biztosítására rendelte visszatartani a végrehajthatóság érdekében, arra az esetre, ha az I. rendű vádlott felhívásra a vagyonekobbzás összegét önként nem fizeti meg. A szintén bűnjelként lefoglalt műteti előjegyzések vonatkozásában a törvényszék rendelkezése a lefoglalás megszüntetését követően a dolog kiadására vonatkozóan volt kiegészítendő, a Be. 321. § (5a) bekezdésének feltüntetése mellett.

[22] A fentiek szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta, rögzítve még az I. és II. rendű vádlottak telefonos elérhetőségét és e-mail címét (Be. 184. § (2) bekezdés g) pont, Be. 561. § (2) bekezdés b) pont).

[23] A másodfokú bíróság határozatával szemben a Be. 615. § (1)-(2) bekezdései alapján a további jogorvoslat lehetősége kizárt.

Debrecen, 2025. február 12.

Dr. Gömöri Olivér s.k.

a tanács elnöke

Dr. Répássy Árpádné dr. Németh Laura s.k.
bíró

Dr. Mocsáry Eszter s.k.
előadó bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 12.B.37/2024/12. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen ítéletében írt változtatással a fellebbezéssel érintett Terhelt1 I. rendű és Terhelt2 II. rendű vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. február 12.

Dr. Gömöri Olivér s.k.
a tanács elnöke